apoſtoli.non ſunt condigne paſſiones hui⁹ tē-
poꝛis.ſcilicet naturaliter.Sed bene legalit vt
dictum eſt.

¶ Sermo ſecundus.de eadem.

E Stote miſe-

ricoꝛdes ſicut et pater vr̄ miſeri-
coꝛs eſt.Luc.vi.¶ Cōſuetudo eſt hec inter magi
A ſtros ſcholariū qn̄ ipi magiſtri per ſe legerunt
aliquā lectionē q̄ multum eſt ꝑ vtilitate ſchola
rium hāc nō ſinunt ſtatim tranſire ſine fructu.
Et quia nō poſſunt eſſe cum ſcholaribus ſemꝑ
Ideo ſtatuunt eis locatos intelligentes qui le
ctiones eis a magiſtris lectas ruminent et re-
ſumant.Et hi locati cum velint recedere ad tē
pus vel ad hoꝛam. deputant eis reſumptoꝛes
vt ſic ſcholares ī lectionibus eis lectis fiant ꝑ
fectioꝛes.Spūaliter domin⁹ noſter ieſus chꝛi-
ſtus eſt ſummus magiſter qui dicit Mat.xxiij
Nolite vocari rabi. vnus eſt enī magiſter vr̄.
omnes aūt vos fratres eſtis ⁊ poſt pauca.nec
vocamini magiſtri.q2 magiſter veſter vnus eſt
xp̄s.Et Joh.xiij.Vos vocatis me magiſter ⁊
dn̄e ⁊ bene dicitꝭ.ſum eteni Iſte magiſter olim
habuit ⁊ adhuc habet vnam ſcholam ī celo in
q̄ ſchola ſunt tres angelici ſpūs.Aliam habet
in mundo ī qua ſunt homines ignaros.q2 ſm
phm ea ſcilicet que ſcimus ſunt minima reſpe-
ctu eoꝝ que ignoꝛamus.Sed quia angeli ī ce-
lo erant in ſcia ꝑfecti.Quia vt dicit Greg⁹.iiij
dialo.Quid eſt qd̄ nō vident qui vidēt omnia
videntē.ideo xp̄s ver⁹magiſter dimiſſa ſchola
celi venit in ſcholā mūdi in qua dignatus ē re-
gimen acceptare.ignaros infoꝛmare.Nā val-
de vtiles lectiōes legit.Juxta illud Eſa.xlviij
Ego deus tuus docens te vtilia.inter ceteras
legit vnam valde neceſſariam.videlicet de mi-
ſericoꝛdia q̄ ſm Ambꝛo.eſt ſumma lectio.Et
in hoc quādo dixit in v̄bis allegatis.eſtote mi
ſericoꝛdes ⁊c̄.Et iterum.date et dabitur vob.
Et Luc.xi.Quod inqt ſupeſt date elemoſynā
⁊ omnia mūda ſunt vobis.Sed q2 de hoc mū-
do xp̄s magiſter veritatis trāſiturus erat pꝛo
pter quod ſtatuit eis.videlicet hominib⁹ itelli
gētes locatos.videlicꝫ ſanctos aplos q̄ erant
loco ſui.et hāc lectionē ſepius reſumebāt.Nā
beat⁹ Petr⁹ q̄ pꝛincipaliter fuit loco magiſtri
ſui xp̄i.hāc lectionē reſumpſit.qn̄ dixit.j.Pe.
iij.Eſtote compatientes.fraternitatis amato
res ⁊ miſericoꝛdes.Et.ij.Pe.j.Miniſtrate in
pietate fraternitatis amoꝛē.hāc beat⁹ Paul⁹
ꝑciſe reſumpſit etiam cū ait ad Eph.iiij.Eſto-
te inuicem benigni et miſericoꝛdes.Et.ij.Coꝛi.
viij.Veſtra abundantia illoꝝ ſuppleat inopiā
Contingit enim interdum ꝙ ſcholares ſint ne
gligentes.nec lectiones aduertentes.et tunc
aliqui inter locatos apponunt eis minas.Sic
ſanctus Jacobus minoꝛ ī ſua lectione cōmina
batur negligētibus cū dixit.Judicium ſine mi
ſericoꝛdia fiet illi qui non fecerit miſericoꝛdiā
Jac.ij.Sed q2 illi apoſtoli non potuerūt ſem-
per eſſe cum hoībus.et hāc lectionem eis reſu
mere legēdo.ideo decreuerūt poſt ſe reſumpto
res ſanctos doctoꝛes et p̄dicatoꝛes relinque-
re quoꝝ vnus fuit.ſ.Hieronym⁹ qui ait ſuper
ps̄.xxxiij.Da pauperi et gratias age domino
qui dedit tibi vnde dares fratribus.Alius eſt
Aug⁹ in quodam ſermone.De tuo ieiunio fa-
mes pauperis ſatietur.aut ſi ieiunare non po-
tes paſcas pauperes quoꝝ ſaturitate venia ti
bi concedatur.Tertius eſt Leo papa.in ſermo
ne.ſentiant omnes paupes noſtram humanita
tem in quibus inuādis nemo eſt qui non poſſit
aliquam exequi beniuolentie poꝛtionem.Ecce
quomodo ſancti doctoꝛes reſumūt lectionem
xp̄i et locatoꝝ apoſtoloꝝ.et beati ſunt hoīes
qui hanc bene ſtuduerint.q2 cū magiſter ſum-
mus xp̄s in fine aduenerit.audient ab eo letaꝫ
vocem.Venite benedicti patris mei poſſidete
paratuꝫ vobis regnum ante conſtitutionē mū
di.quare?quia lectionē meaꝫ bene ſtuduiſtis ⁊
impleuiſtis.Eſuriui enī et dediſtis mihi mādu
care.ſitiui et dediſtis mihi bibere ⁊c̄.Ve auteꝫ
illis qui per tot annos hanc leuem lectionē de
miſericoꝛdia audierūt.nec eam didicerūt.nec
ſm eam fecerunt.Naꝫ a magiſtro eternis ſup-
plicijs flagellātur cum dicit eis.diſcedite a me
maledicti in ignem eternū q̄ paratus eſt ſatha
ne et angelis eius.Eſuriui et non dediſtis mi-
hi māducare ⁊c̄ Matth.xxv.Ne ergo hoc du
rum v̄bū audiamus ⁊ flagellis eternis ſubijci-
amus dimiſſi ſunt nobis in ſchola huius mūdi
ſubreſumptoꝛes ſeduli p̄dicatoꝛes qui quaſi ī
omnibus p̄dicationibus ſuis reſumūt.hanc le
ctionem de miſericoꝛdia et p̄ncipaliter in hac
quarta dn̄ica cū dicūt in v̄bo p̄aſſumpto.eſto
te miſericoꝛdes.Et duo facit.p̄mo mandando
miſericoꝛdiā.ibi.eſtote miſericoꝛdes.ſcd̄o do
nādo foꝛmā.ibi.ſicut pr̄ vr̄ miſericoꝛs eſt.¶ De B
p̄mo eſt notādū ꝙ dn̄i terreni libenti⁹ ducūt ī
ſponſam v̄ginem genere nobilē.ſpecie decoꝛā
diuitijs opulentā.cōuerſatione benignā et ꝑle
fecundā.Et p̄mo quidem querunt ſponſaꝫ no-
bilem.Ex quo enī ipſi ſūt nobiles.Jō ducēdo
tales vitant imparitates.dicit enī Egidius ro
manus ī de regi.p̄n.pte.j.li.ij.c.xij.ꝙ coniu-
gium oꝛdinatur ad debitam ſocietatem et pa-
cificum eſſe et ſufficientiā vite.Pꝛout oꝛdinat

ad debitam ſocietatẽ querẽda eſt nobilitas ſui
generis. Nam reges et ꝑncipes decet habere
nobiles vt in eis ſit par et digna ſocietas . i oi
eni coniugio nimia imparitas eſt vitãda . quia
talis ſiue ſit ſm nobilitatẽ ſiue etatez vt in plu
rimum eſt cauſa litis vel eſt cauſa ꝙ fidem ſibi
nõ ſuant. Secũdo querũtur libenti⁹ ſpecie de
corem. qꝫ pulchritudo numerat̃ iter bona cor=
poris de qua laudat rex Salomon ſpõſam ſuã
Quã pulchra es amica mea ꝙ̃ pulchra. Et ite=
rum. Tota pulchra es amica mea. Cant. iiij.
Tertio optant diuitijs opulentaz. qꝫ ſm phm
j. rheto. Honorabilitas generi pluralitas ami
corum et multitudo diuitiarum inter bona ex=
teriora cõputantur. Magis tñ vt dicit Egidi⁹
vbi ſ. Attendendũ eſt in ꝯiuge honorabilitas
generis et pluralitas amicoꝝ ꝙ̃ multitudo di
uitiaꝝ . ꝓut tñ ordinat̃ ꝯiugiũ ad eſſe pacificũ
querenda eſt multitudo amicorum. Prout vero
ordinatur ad ſufficientiam vite q̃renda eſt plu
ralitas diuitiaꝝ. Querũtur in cõiuge dotes ⁊
diuitie ad portanduz onera ꝯiuge ⁊ ꝓpter ſuf=
ficientiã vite. Quarto cupiũt cõuerſatione be=
nignã. qꝫ mulier ſenſata et tacita non eſt imu=
tatio erudite aie. i. viri eruditi qꝫ ꝓ nulla re vel
let eam dare. Quinto deſiderat ꝓle fecundã vt
habeãt heredes ne hereditas ad alienos ⁊ ex
teros deuoluatur. Moraliter hoc intelligẽdo
dicendũ eſt ꝙ quilibet homo dñs eſt opeꝝ ſuo
rum . ſic̃ teſtat̃ Ar. ſ. iij. eth. Nos eni ſum⁹ dñi
noſtraꝝ operationũ a ꝑncipio vſqꝫ in finez. et
qꝫ ſumus dñi debem⁹ ducere talem v̓ginem q̃
hec q̃nqꝫ habeat iam ꝑdicta. Et hec eſt miſeri=
cordia q̃ eſt nobilis decora opulenta benigna
⁊ fecunda. primo dico quia eſt nobilis . qꝫ filia
regis altiſſimi dñi noſtri ieſu xp̃i eſt . de quo et
canit̃. O ieſu xp̃e pater miſericordiaꝝ ⁊ deus
totius cõſolationis nos peccatis ſolutos ⁊c̃.
Et apl̃s dicit de ipſo. ij. Cori. j. Pr̃ miſericor=
diaꝝ ⁊ deus toti⁹ ꝯſolationis . Ecce nobilitas
miſericordie. hanc ẽ aſſume in ſponſaz ſpũalez
⁊ eris fili⁹ altiſſimi. Sicut eni gener alicu⁹ pa=
trifamilias reputat̃ q̃ deſpõſat ſibi filiã ſuaz
Sic gener dei ⁊ filius eſt qui deſpõſat ſibi filiã
Si aũt vis illam nobilem puellã in ſpõſam du=
cere oportet te miſerijs paupeꝝ miſericordez
eſſe. Quia dicit Dãma. li. viij. Indignus eſt mi
ſericordia clemẽtiaqꝫ diuina qui nõ auxiliatur
aut miſeret̃ ſup miſeria aliena. Secũdo hec pu
ella nobilis etiã ẽ decora ſicut oſtẽſum ẽ beato
Johanni elemoſynario i viſione. Nam idẽ Jo
hannes pr̃iarcha alexandrinus quadã nocte i
oratione ꝑſiſtens vidit quandam puellam pul
cherrimã ſibi aſſiſtentẽ ⁊ coronã oliuaꝝ i capi
te baiulãtẽ . quã videns ille nimiũ ſtupefactus
que eẽt inq̃ſiuit. Et illa, ego inquit ſum miſeri=
cordia que filiũ dei de celo adduxi me ſpõſam
accipe et bene tibi erit. Intelligẽs ẽ ꝑ oliuam
miſericordiã deſignari. Ab illo die ſic fact⁹ eſt
miſericors vt elemon. i. elemoſynari⁹ vocaret̃.
paupes aũt ſuos dños ſemp appellabat̃. Eti=
de hoſpitalarij habẽt vt pauperes ſuos dños
vocẽt. Omnes ẽ famulos ſuos ꝯuocauit eiſqꝫ
dixit. Euntes ꝑ totaz ciuitatem ꝯſcribite mihi
vſqꝫ ad vnũ oẽs dños meos. Illis vero nõ itelli=
gẽtibus ait. Quos vos egenos et mẽdicos vo
catis. illos ego dños ⁊ auxiliatores ꝑdico. iſti
eni auxiliarij nob celeſte regnũ dare poterint
qꝫ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Matth. v. Ideo lau
dat miſericordiã quã puellã pulchram vocat.
Eccĩ. xxxv. Speciosa miſericordia in tempore
tribulationis. Tertio hec puella miſericordia
eſt opulenta. Et quicũqꝫ eam in ſponſaz duxe=
rit fit diues. Naz q̃ miſericorditer tribuit pau
peribus multiplicabit̃ in opib⁹. Qd̓ ꝓbat Gre
go. in dialo. Terrene inq̃t ſubſtãtie ꝑ qd̓ pau=
peribus diſtribuũtur multiplicãtur. qꝫ Eph.
ij. dicit apl̃s. Deus diues in miſericordia. q. d
q̃ miſericors fuerit diuitias a deo recipit. Ad
quod ꝓbãdũ legitur in vitaſpa. li. iij. c. cclxix.
Senex q̃dez cum alio fratre cõmunẽ habebat
vitã. Erat aũt ſenex ille miſericors . ꝯtigit aũt
vt veniret fames. venerũt q̃dã ad hoſtiuz eius
vt accipent elemoſynaz. Senex ille omnib⁹ ve
nientib⁹ miniſtrabat panẽ. videns autẽ frater
quod fiebat dixit ſeni . da mihi ꝑtem meam de
panibus. ⁊ qd̓ vis de ꝑte tua fac . Senex autẽ
diuiſit panes et faciebat more ſolito de parte
ſua elemoſynã. videns aũt deus ꝓpoſitum vo
lũtatis eius benedixit panes. frater aũt ille cõ
ſumpſit ꝑtem ſuam. et dixit ſeni . modicũ ẽ qd̓
adhuc habeo ſuſcipe me ad cõmunẽ vitam . Et
ille. quomodo vis inquit ſic facio. Et iteruz ce
perunt ſimul viuere. facta aũt iteruz victualiũ
abundãtia veniebãt iteꝝ indigẽtes vt accipẽt
ꝯtigit vna die vt intraret frater ille et videret
quia defecerãt panes. venit paup poſtulãs pa=
nem vel agapem . Senex aũt dixit fratri. da ei
ꝑtez. dixit aũt. non habeo. pater ille ait . intra
et quere. Ingreſſus ẽ vidit repoſitionẽ plenaz
panibus et videns timuit ⁊ tollens dedit pau=
peribus ⁊ glorificauit deũ. Ideo dicit ſapiẽs.
Alij diuidũt ꝓpria ⁊ ditiores ſunt. alij rapiunt
non ſua ⁊ ſemper in egeſtate ſupſunt. Prouer.
xj. Qd̓ vtiqꝫ patuit in illo ſene ⁊ i multis alijs
miſericordibus. Quapropter hec ſpecioſa pu=
ella dicere poteſt ad quẽlibet miſericordẽ. illd̓
quod dixit Jacob ad Laban. Geñ. xxx. Mo=
dicum habuiſti anteq̃ venirem ad te. ⁊ nũc di=
ues effectus es. bñdixitqꝫ tibi deus ad introi=

tum meum. Qui miſericors habet rñdere. ſue-
ni grãm in cõſpectu tuo et expimento didici qꝫ
E bñdixerit mihi deus ꝓpter te. Quarto hec pu
ella miſericordia eſt benigna et mãſueta. Non
enĩ ꝯtriſtat ſpõſum ſuũ. Quia dicit pſ̃. cxj. Jo
cundus hõ qui miſeretur ꝛ comodat. et aplꝰs
ad Roma. xij. Qui inqt miſeret̃. i. miſeriã alte
riꝰ releuat in hilaritate. ſupple hoc facit. Ideo
Ecci. xxxv. dr̃. In omni dato hilarem fac vul-
tum tuum. Et rationez ponit aplſ̃. ij. Cori. ix.
Hilarem datorẽ diligit deꝰ. vñ legit̃ in vita be
ati Johĩs elemoſynarij. qꝫ ad eum venit q̃dam
eps̃ noĩe Troylus et emeret ibi vaſa aurea et
argentea quẽ vocans eps̃. Johãnes duxit euz
ad hoſpitalẽ. dicẽs. Quid dabis dñis meis q̃
dedit cuilibet vnum aureũ in ſumma. xxx. talẽ
ta auri. Et ex hac donatiõe turbatꝰ. qꝛ auarꝰ
erat incidit in febres. Quod videns Johãnes
eps̃ reddidit ei pecuniã ꝛ ſtatim ſanatꝰ ẽ troy-
lus. Nunqꝫ idem obdormiuiſſet nocte audiuit
angelos dicentes. Ecce palatiuz qð edificauit
troylus pecuniã dando paupibus. ꝛ cũ nimiũ
ĩ eo delectaret̃. venit illius angelꝰ dicẽs. Eiici-
atur troylus. qꝛ palatiũ nõ ẽ ſuum. ſed epi Jo
hannis. Euigilans egit pniãz corã epõ ꝛ poſt-
ea pius effectus multa vt palatium recuparet
paupibus erogauit. ideo miſericordia exhibẽ
da ẽ cũ mẽtis iocũditate. nec poſtea ẽ dolẽduz
de datione. Ideo dicit beatus Augꝰ ſuper pſ̃.
Nõ debet differri elemoſyna cũ aſſit facultas
tribuendi. qꝛ nec deus penſat quãtitatẽ mune-
ris. ſed deuotionẽ cordis. Nec per iram paup
eſt exaſperãdus. ſed blanda placandus locuti
one. Qui ꝗ põt tribuat munus abſconditũ
Qui võ non poteſt ſmo dei bonus eſt ſup da-
F tum optimum. Quinto iſta puella regia videli
cet miſericordia eſt multũ fecunda. qꝛ multos
fructus ſpũales de ſe gignit. Primus fructꝰ eſt
peccatoꝝ pteritoꝝ excitatio. qꝫ ꝓbatur ſic. di
aſcorides dicit. Quãuis venenoſa ſit aranea ta
men de eius veſceribus egredit̃ tela que medi-
cine vſibus mire eſt vtilis et neceſſaria. Tela
enĩ alba et mũda puluerulẽtis ſordibus nõ ad
mixta ſanguinẽ reſtringit a vulnere defluentez
ꝛ exiccat ꝛ ſuppoſita vulneri ꝓhibet fieri ſani-
em ꝛ ſanat plagam recentem. et ꝓhibet inflatu
ram ſanitatem vulneris retardantẽ. Quid enĩ
eſt aranea venenoſa niſi peccator venenis pec-
catoꝝ plenus. ſecus ſi viſceribꝰ pietatis egre-
dit̃ tela elemoſyne hec reſtringit ꝛ exiccat ſan-
guinem peccatoꝝ. De quibus petiuit liberari
dauid pſ̃. l. Libera me de ſanguinibus deꝰ de-
us ſalutis mee. ꝛ ſic ſanat vulnera peccatoꝝ.
Quod patet de Cornelio Act. x. qui erat gẽti
lis ꝛ peccator. ꝛ tamen multas elemoſynas fa
ciebat plebi cum familia ſua ad quem angelus
hora nona introiuit et dixit ei. orationes tue
ꝛ elemoſyne tue aſcenderunt in conſpectu dñi
Qui poſtea cum omni domo ſua a beato Pet.
baptizatus eſt vbi omnia peccata ſua fuerunt
dimiſſa. Ideo dicit Leo papa in quodaz ſmo-
ne. Efficaciſſima eſt oratio pro peccatis cũ ele
moſyna ꝛ ieiunijs. nihilqꝫ eius tã ꝓpriuz q̃ qð
impendit in ꝓximum. Ad idem Ambro. ſuper
Luc. de ſermone domini. ita plurima ſubſidia
habemus quibus peccata noſtra redimimus.
non quidem venalis eſt dñs. ſed tu venalis es
peccatis tuis venundatꝰ. ꝛ ideo redime te tuis
operibus. Ad idem glo. ſuper Ecci. iij. Sicut
aqua ſuperfuſa extinguit ignez. ſic elemoſyna
per charitatẽ fuſa peccati flammã obruit. Eſt
tamen notanduz qꝫ elemoſyna a peccatis pur
gat ꝛ exiccat tamen nolẽtes a peccatis ceſſare
ad vitam eternam non iuuat. Quia dicit Gre-
go. in moral. xviij. Diuites ſiquidẽ iniqua fru-
ſtra quaſi precium pro ſuis iniqtatibus tribu-
unt elemoſynas. q̃ nequaq̃ animas ſuas redi-
munt quas a vitijs nũq̃ cõpeſcunt. Et beatus
Augꝰ de ci. dei. li. xxj. Tales elemoſynas q̃ ad
peccata delenda valent non dicende ſunt face-
re qui vitam nolunt a ſceleꝝ conſuetudine re-
uocare. deus enĩ non attendit quãtum ſed quo
animo detur. Secundus fructus eſt peccatoꝝ G
futuroꝝ declinatio. qð ſic probatur. Quia di-
cit Johannicius in de regi. ſanitatis. fontes q̃
large effluunt corruptionẽ in ſe nullam habẽt.
Cuius ratio eſt. naz corruptio fontiũ ſiue a ve
nis ſiue a fundo ꝓueniẽs ſurſum fertur. de fon-
te autẽ qui effluit aque ſuperior pars recedit.
per fontes moraliter ĩtelligũtur homines. Iu
xta illud Eccs̃. xij. Conteratur idria ſup fon-
tem. i. caro hoĩs per mortẽ. Iſti inquã fontes
qui large effluunt per elemoſynarum largitio-
nem. peccatoꝝ in ſe non habent corruptionez
ꝛ pncipaliter luxurioſe feditatis. in qua multi
corrũpuntur ꝛ putreſcunt. Iuxta illud Johe.
j. Cõputruerunt iumenta in ſtercore ſuo. Qð
exponit Grego. Iumẽta in ſtercore putreſcere
eſt hoĩes in fetore luxurie vitã finire. Ecce ab
illa putrefactione pſeruat miſericordia. Sicut
teſtatur Ambro. ſup illud. j. Tob. iiij. Pietas
ad omnia valet. Omnis ſumma diſcipline chri
ſtiane in miſericordia et pietate eſt. quam ali
quis ſequens ſi lubricum carnis patiatur va-
pulabit. id eſt. percutitur aut corripitur. ſed
non peribit. Sed hoc non eſt intelligendum
de illo qui propter fiduciam quam habet in
elemoſynis quas facit peccat. Tali enim di-
citur. Roma. ij. An ignoras quoniam benig-
nitas dei ad penitentiã te expectat vl̃ adducit

ſm duriciam autem tuā ⁊ coꝛ impenitens the=
ſaurizas.i.cumulas tibi iram.i.penā in die ire
id ē.vltiōis ⁊ reuelatiōis iuſti iudicij dei q̄ red=
dit vnicuiq₃ iuxta opera eius. Tertius fructꝰ
eſt meritoꝝ augmētatio. Qđ ꝓbatur ſic. dicit
phs.vj.li.animaliū.ꝙ manus et bꝛachia q̄ in
ſedula fuerint actione et motu maioꝛa et foꝛti=
oꝛa eſſe appꝛobātur queādmoduȝ videmus in
curſoꝛibus qui maioꝛes ceteris habēt pedes.
Cauſa eſt qꝛ ad ea mēbꝛa q̄ in exercitio fuerint
ſedule actionis ſemꝑ ꝯcurrit ⁊ cōfluit ipe ſan=
guis ex quo nimirū īfluxu ſanguinis ⁊ humo=
ris mēbꝛa hmōi intumeſcūt.per manus intelli
gūtur opera miſericoꝛdie que ſi ſedulo officio
frequententur q̄tum ad meritum in dei oculis
augmētātur. Ideo dicit de miſericoꝛdibꝰ apo=
ſtolus.ij.Coꝛ.ix. Augebit incrementa frugū
iuſticie veſtre.glo.ſm liram.i. mercedē que ex
h hoc in patriā colligit. Quartus fructꝰ eſt vni=
uerſoꝝ bn̄dictio. Naȝ miſericoꝛdes benedicit
deus Deut.xv. Omnino indigens ⁊ mēdicus
non erit inter vos vt bn̄dicat tibi deus ⁊ bn̄di=
cit etiaȝ ei populus. Iuxta illud Prouer.xxij.
Qui pꝛonus eſt ad miſericoꝛdiā bn̄dicetur.mi
ſericoꝛdes etiā bn̄dicūt pauꝑes ſicut factum ē
Iob.xxix. Benedictio pauperū ſuꝑ me venie=
bat.quare autē hoc?quia ipſe maxime cibaria
ſua cōicauit pauꝑibus.ſicut teſtatur.xxxj.ca.
Si comedi buccellā meaȝ ſolus. Et exponit̄ ſi
ꝓ non.quia ab infantia creuit mecū miſeratio
et ab vtero matris egreſſa eſt. Quia dicit glo.
ꝙ Iob ex cōpletione ad miſericoꝛdiā ꝓnꝰ erat
et inclinatio per ꝯtinuū exercitiū creuerat. Si
cut aliqui ex natura ꝓni ſunt ad libertatem ali
qui ad caſtitateȝ ⁊c̄. Quintꝰ fructus eſt eterno
rum gaudioꝝ poſſeſſio.qꝛ miſericoꝛdia vnicui
q₃ in regno celoꝝ locum aſſignat. Iuxta illud
Eccī.xvj. Omnis miſericoꝛdia facit vnicuiq₃
locum ſm intellectuȝ ꝑegrinationis illiꝰ.⁊ ſm
meritū operū ſuoꝛum. Ideo dicit Oꝛige.in li.
de eccleſiaꝝ ritu. Sola elemoſyna q̄ nutu cha
ritatis xp̄i facta fuerit felicitatis beatitudinis=
q₃ eterne gaudia obtinebit. Et Petrꝰ rauanen̄.
in quodam ſermone.manus inq̄t pauꝑis ē xp̄i
gazophylatium.quia q̄cquid accipit pauꝑ ha
bet xp̄s acceptum. da ergo pauperi terram et
accipe celum.nūmum vt accipias regnū.et.ꝓ=
pter iſtos fructꝰ p̄cipit dn̄s nos eſſe miſericoꝛ=
des. Sed eſt vna dubitatio.vtruȝ aliq̄s poſſit
ad ſeipm̄ miſericoꝛs eē? Et videtur ꝙ ſic. quia
dicit Augꝰ in encheridion.ſumens pꝛo ſe illud
Eccī.xxx. Miſerere anime tue placens deo.h
p̄mitus debetur ipſi homini miſericoꝛdia ⁊ ele
moſyna qua mundant̄ eius īterioꝛa. nec tamē
iſtas elemoſynas que fiunt de fructibꝰ terre vi
detur deꝰ reſpuere q̄ inquit hoc opoꝛtuit face=
re ⁊ illa nō obmittere. Mat.xxiij. Sed in con
trariū ē illud Auguſtini qui dicit.x.de ciui.dei
deſcribēdo miſericoꝛdiā. Miſericoꝛdia eni eſt
aliene miſerie ī noſtro coꝛde cōpaſſio. Cui con
coꝛdat Dam.dicēs.ꝙ miſericoꝛdia ē triſticia
ī alicuiꝰ malis. Et Iſiđ.li.ij.ethimo.dicit ꝙ mi
ſericoꝛs a cōpatiēdo aliene miſerie vocabuluȝ
ſoꝛtitus ē. Vn̄ detur ꝙ nullꝰ pōt miſericoꝛdiā
ad ſe habere.qꝛ lȝ q̄libet doleat de miſericoꝛ=
dia ꝓpꝛie naṫe non tn̄ ſibi miſeret̄ nec cōpatit̄
ꝓpꝛie loquēdo. cū cōpati ſit cū alio pati. Iſte
autē q̄ patitur ī coꝛpoꝛe ſi ſit in charitate ⁊ pa
tienter ſuſtinet magnū ſibi meritū acq̄rit non
tn̄ ex opere miſericoꝛdie. Sed ex v̄tute patien
tie vt dictū ē ſapientis dicētis. nullus miſeret̄
ſuiipſius ꝓpꝛie loquendo. Sȝ inquātum ē ſibi
alienꝰ vt quando caro ſe fecit alienā a ſpiritu
recalcitrādo ſibi ac per hoc anima cadit in mi
ſeriam duplicem.videlicȝ culpe ⁊ pene. Vn̄ re
cte ſapiēs admonet ſpm̄ vt miſereatur anime
ſue ſubueniendo miſericoꝛdie ſue ne incidat in
culpam. vł ſi incidit ꝙ reſurgat ne gehenne pe
nam īcurrat. Unde Auguſtinus.x.de ciui.dei
tractans verbum ſapientis. Miſerere aīe ſue.
dicit. Quodlibet opꝰ miſericoꝛdie ſi ꝓpter de=
um fiat ſacrificium deo eſt. vnde ſi hō mundo
moꝛitur vt deo viuat qm̄ et hoc ad miſericoꝛ=
diam pertinet ſacrificium eſt. Cum etiam coꝛ=
pus noſtrum tꝑantia caſtigamus. Si hoc quē
admodum debemus ꝓpter deum faciamus vt
exhibeamus membꝛa noſtra arma iuſticie deo
ſacrificium eſt.hec Augꝰ. de hac miſericoꝛdia
impꝛopꝛie ſumpta dicit ſapiens etiā alibi. Be=
ne fac anime tue vir miſericoꝛs. Prouer.xj.
Per viruȝ ītelligitur poꝛtio ſuꝑioꝛ anime que
tunc bene facit anime quando miſeretur ſuper
miſeria poꝛtionis inferioꝛis. videlicet partis
ſenſitiue cohibendo eam ne trahatur ad culpā
et conſequenter nec ad penam.

De eadem dn̄ica. Sermo tertius.

ESTOTE MISERI
coꝛdes ſic̄ pr̄ veſter miſericoꝛs eſt
nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini.
Luc̄.vj.vbi dic̄ Ariſ.li.j.meta. Humanū genꝰ R
arte ⁊ rōne viuit.⁊ qꝛ hoīes viuūt ex arte. Iō
q̄libet pr̄ diligēs filiū docet eū artē melioꝛem
quā nouit ⁊ nullā ſubtilitatem in ea abſondit.
Et hoc iō facit vt filiꝰ ꝑ artem hāc nutriat̄ vel
ipe ī docēdo ſapiens videat̄. Quia dicit idem
Ariſ.vbi ſupꝛa. Signum ſapientis eſt poſſe do
cere. Iō legit̄ Tob.iiij. Honoꝛē hēbis mr̄i tue